

شبهه‌شناسی
گفتمان‌سازی
ویاسخ‌گویی
روزهای حماسه
دفاع مقدس
ویژگی‌نامه
چند رسانه‌ای
ماهنامه شبهات

شبهه‌ها

بی‌قرار برای حقیقت

شبهه:

۱۰۵

حضور گسترده مردم در تشییع رهبر شهید بخاطر تبلیغات بود یا شخصیت ایشان؟

شاید بزرگترین میراث این رهبر شهید، پیامی بود که برای نسل امروز داشت؛ نسلی که در مدرسه و دانشگاه با ناامیدی دست و پنجه نرم می‌کند و در فضای مجازی، باموجی از تبلیغات منفی روبه‌روست. این نسل، به دنبال الگویی راستین می‌گردد؛ کسی که حرفش را با عملش یکی کند. شهید خامنه‌ای خودش باور داشت هرکس خودش را اصلاح کند، می‌تواند بر اطرافیانش هم تأثیر بگذارد. و حالا، در سوگ همین ابر مرد تاریخ، همه آزادگان دنیا و امت اسلام مبعوث شده‌اند تا نشان دهند هنوز هم می‌شود برای حقیقت، بی‌قرار بود؛ هنوز هم می‌شود با عشق، تاریخ را عوض کرد.

مردم اول به پیامبران ایمان می‌آورند، بعد به خدا؛ چون وقتی شخصیتی را می‌بینند که برای پول و قدرت و شهوت کوچکترین ارزشی قائل نیست، می‌فهمند این مرد بزرگ، خبری دارد که نباید از آن غافل شد.

دل رهبر شهید برای همه مردم مظلوم و ملت مسلمان دنیامی‌تپید. وقتی جنایت یک افسر آمریکایی در عراق را شنید، اشک از چشمانش جاری شد. هیچ شب نبود که برای مردم مظلوم یمن دعا نکند. دلش برای فلسطین، لبنان، بوسنی، افغانستان و ... می‌سوخت. همین عشق بی‌پایان بود که جهان را در سوگش نشانند و پیام او را تا دورافتاده‌ترین نقاط رساند.

علی خامنه‌ای، نهفته بود. کسی که بیش از هفتاد سال از عمرش را در یک مسیر ثابت و با منطقی روشن طی کرد. قرآن را هرگز رها نکرد، زیارت و دعا را هرگز. حتی در اوج بحران، وقتی خبر شهادت یارانش را شنید، گفت: «الآن وقت سوگ نیست، وقت حماسه است» و با آرامش، سراغ قرآن رفت و آیه امید را تلاوت کرد که خدا بهتر از آنچه از شما گرفته شده، به شما عطا خواهد کرد.

چه کسی می‌تواند به این زودی‌ها فراموش کند که این رهبر، چیزی برای ارث گذاشتن نداشته است؟ هدیه‌ها را پیش از آنکه به خانه ببرد، خمسش را جدا می‌کرد. ذره‌ای تعلق به دنیا در وجودش نبود. فیلسوفان دین می‌گویند

در روزهایی که کمتر کسی باور می‌کرد یک تشییع جنازه بتواند مرزها را جابجا کند، مردم ایران و عراق و آزادگان در سراسر جهان صحنه‌هایی را رقم زدند که نه در کتاب‌های سیاسی، که در دفتر حماسه‌های تمدنی ثبت خواهد شد. میلیون‌ها انسان، بی‌آنکه اجباری در کار باشد، از هر شهر و روستایی خودشان را به خیابانها رساندند تا برای رهبری دینی، وداعی باشکوه رقم بزنند. این رویداد بی‌سابقه، یک خیزش تمدنی بود؛ پیوندی عمیق میان دو ملت ایران و عراق، و دو حوزه علمیه نجف و قم.

اما این شور و هیجان از کجا نشأت می‌گرفت؟ رمز ماجرا در خود آن رهبر شهید، یعنی حضرت آیت‌الله العظمی سید

